

Löytö kirjastosta

Löysin itseni kirjastosta. Jälleen runohyllyjen välistä. Sieltä minut usein löytää, kirjasto on toinen kotini. Kirjaimellisesti törmäsin Antonioon, kurvasin hyllyn takaa suoraan hänen syliinsä. Putosin hänen tuoksuunsa: santelipuisiin metsiin ja meren vaahtoihin. Niin tajunnan räjäyttävän miehen voi löytää vain runohyllyjen välistä.

- Pardon, I'm sorry, anteeksi... Oletko töissä täällä?

Edessä seisoj poika – mies – silmissään kallion lämpö.

- En ole, kirjaston henkilökunnalla on liivi. Niistä heidät tunnistaa. Mutta, minäkin voin auttaa. Tämä paikka on kuin toinen kotini.

- Olen etsimässä isoäidille italiankielisiä kirjoja, mutten löydä hyllyä, koska en ole ennen käynyt tässä kirjastossa. Isoäiti kulkee pyörätuolilla, eikä sen vuoksi pääse hyvin liikkumaan.

- Ai, eikö isoäitisi tiedä, että kirjaston hakeutuva palvelu kuljettaa kotiin kirjoja, jollei itse pääse tulemaan? Espoossa on myös monta kirjastoa, joihin pääsee pyörätuolilla. Ojensin pojalle kirjaston esitteen.

- Vau, mikä palvelu! henkäisi Antonio ja tunsin jälleen santelipuiden värähtelevän tuoksun välillämme.

- Joo, täällä voi tehdä vaikka mitä! Äitini on opiskellut digitointia ja käynyt iPad -opastuksissa. Kävin alakoulussa luokkani kanssa paljon kirjavinkkauksissa ja työpajoissa. Pikkusiskoni käy päiväkodin kanssa teatteriesityksissä ja vanhempieni kanssa perhepäivissä. Musastudiossa voi äänittää oman demolevyn, pajassa taas tulostaa 3D-tulostimella ja...ja...

Antonio heilautti mustaa polkkatukkaansa. Tuossa pienessä, nopeassa liikkeessä oli pyörremyrskyn voima. Se sai jälleen meren kuohut kohisemaan suonissani.

- Hei, käydäänkö katsomassa niitä italiankielisiä kirjoja? Hänen äänensä herätti minut, nosti ylös aallokosta.

- Aaa - ne on tuolla päin. Pyörin vähän aikaa paikoillani, jotta muistin, minne suunnistaa. Voi ei, täällä on aika vähän valikoimaa. Mutta hei, mehän voidaan katsoa kännykällä HelMet.fi:sta, mitä muualta löytyy ja varata kortillasi, niin saat ne tänne kirjastoon parissa päivässä. Onhan kortissasi pin-koodi? Samalla näytän, miten voit rajata hakua italiankielisiin kirjoihin.

- Bravo! Otetaas mummolle vähän uutta luettavaa!

- Kirjastohan on myös somessa, ainakin Facebookissa ja Instagramissa. Somesta ja nettisivuilta saat tietoa kirjastojen tapahtumista.

Antonio täppäsi itsensä instaan.

- Ai, sullahan on kivoja kuvia? Kurkin avoimesti hänen olkansa yli.

- Joo, tykkään valokuvata. Tässä uusimmassa iPhonessa on ihan sikahyvä kuvanlaatu. Mikä sun käyttis on?

Antonio pyysi minua seuraajakseen. Jälleen putosinupposinhukuin meren vaahtoihin...

- Minäkin tykkään kuvaamisesta ja kirjoittamisesta. Innostuin, kun kävin kirjaston sanataidekerhossa. Se oikeastaan pelasti minut teiniangstissa kun kotona oli vaikeaa. Kirjastolaisista löytyi tosi kivoja ja ymmärtäväisiä aikuisia.

- Täällä voi näköjään tehdä ihan mitä vaan! innostui Antonio.

- Hei, ehtisitkö vielä näyttää, miten täyttäisin yhden Kela-lomakkeen netissä? Onkohan täällä vapaita tietokoneita?

- Joo tai lainataan läppäri tuolta infotiskiltä. - Hei apua, mun on ihan pakko ehtiä tohon seuraavaan junaan. Kirjastolaisten työhön kuuluu neuvoa tällaisissakin asioissa. Pyydä samalla apua kun lainaat läppäriin!

Aloin pukea takkia päälle ja kirosin mielessäni huonoa tuuria. Miten jättää tuollainen mies! Sääntäänkö onneni ohi...? Antonio otti minua käsivarresta kiinni, maaginen virta vetäisi minut jälleen imuunsa.

- Voi harmi kun lähdet, nähdäänkö vielä?

- Täällähän minä aina olen, kirjasto on toinen kotini.

- Löydämme siis toisemme kirjastosta! Antonio huusi perääni. Siinä soi tuhansien merien kutsu ja ikaikaisten aarnimetsien tuoksu.

Teksti:

Pirkko Ilmanen, Tiina Ollikainen ja Johanna Ponsimo

Entressen kirjasto